

yde, om det kan nytte Noget, at man giver dem Understøttelse, og om der er Haab om, at de derved kunne vinde Selvstændighed; og saa giver man dem Tilflugt i et langt ringere Forhold end det, vi her yde. Jeg anbefaler Thinget, at vedtage Udvalgets Forslag, overbevist om, at det fortjener i Sandhed at kaldes, hvad det er kaldt i Udvalgets Betænkning, et broderligt og ædelmodigt Forslag.

Formanden: Jeg skal hermed standse Forsaandlingerne i dette Møde, da der endnu er flere Medlemmer, der have begjært Ordet. Inden jeg slutter Mødet, skal jeg anmode om, at Vædringsforslag, der maatte ønskes stillede til 2den Behandling af Finantsevæsenforslaget, maae blive indgivne i Bureauet inden førstkommande Tirsdag Middag Kl. 12. Jeg siger dette allerede idag, forat ærede Medlemmer kunne være forberedte derpaa.

Næste Møde vil blive afholdt førstkommande Mandag Kl. 1 1/2. Dagsordenen vil da være: Forhøret af anden Behandling af Forslag til Lov om Islands Finantsevæsen.

Mødet hevet Kl. 4 1/2.

Ni og halvtredsindstyvende Møde.

Mandagen den 1ste Februar Kl. 1 1/2.
Protocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Paa Dagsordenen var: Forhøret af anden Behandling af Forslag til Lov om Islands Finantsevæsen.

Ploug: Jeg veed næsten ikke, hvilken Skæbne der er den værste, enten at faae Ordet Kl. 4 1/2 eller at faae Udskættelse med at tage Ordet fra Lovdag til Mandag. I første Tilfælde er man nødt til at fatte sig

meget kort, i det andet Tilfælde visiterer man, især naar man har en daarlig Huskommelse, at have glemt det Meste af, hvad de ærede Talere have sagt, og som man vilde tillade sig at modfige; i ethvert Tilfælde er man ude af den Stemning, hvort man om Lovdagen vilde have talt. Jeg beder derfor mine ærede Modstandere om Overbærenhed, hvis jeg skulde tillægge dem Ytringer, som de ikke have brugt, eller som de i alt Fald ikke have villet skulde fortaaes paa den Maade, hvorpaa det idag forekommer mig, at de i Lovdags brugte dem. — Jeg skal først vende mig til de to sidste af de Vædringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, og da navnlig til det sidste af dem og til de Indvendinger, som saavidt jeg forstod, den høitærede Justitsminister og i ethvert Fald den ærede Ordfører rettede imod dette Forslag. Den ærede Ordfører meente, at det var et fuldkommen Consequents med Udvalgets øvrige Udcast, at det forbeholdtes Rigsdagen at udskrive Skat paa Island til Sællesudgifter. Dette kan jeg dog aldeles ikke paa nogen Maade erkende. Det forekommer mig tvertimod, at den første Sætning i 3die Stykke af § 6 staaer i ligefrem Modsigelse med det første Stykke i § 4. Man vil formodentlig herimod bemærke, at der skal lægges Bægt paa de sidste Ord i det første Stykke af § 4; man vil formodentlig sige, at Bægten ikke skal lægges paa „alle directe og indirecte Skatter, som herefter maatte blive indførte paa Island“, men paa de sidste Ord „ifølge Beslutning af dets særlige Lovgivningsmagt“ (Ordføreren sa!). Meget vel! Men jeg maa dog spørge den ærede Ordfører om, hvad Skattebevillingsretten har at betyde, naar en fremmed Forsamling, hvort Landet slet ikke har været repræsenteret, skal kunne udskrive Skatter ved Siden af dem, som Landets egen skattebevilligende Myndighed udskriver. Jeg vil spørge den ærede Ordfører om, hvad han vilde mene om Rigsdagens skattebevilligende Myndighed, dersom det norske Storting eller den nordtydske Rigsdag, Forsamlingen, hvort Danmark ikke er repræsenteret, kunde paalægge os Skat. Under een Forudsætning vilde det ærede Udvalgs ymtalte Forslag være fuldstændig rigtig, nemlig under den Forudsætning, at Island først var